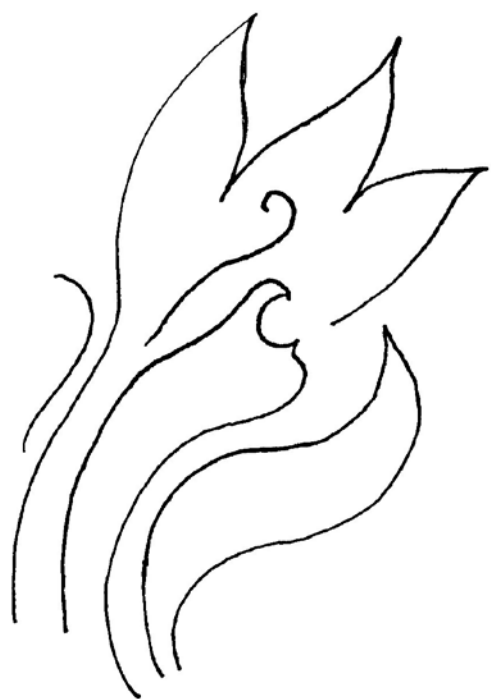

Neopouštěj se, člověče

Jaroslava Málková

Neopouštěj se, člověče

STŘEDISKO
ZÁPADOČESKÝCH
SPISOVATELŮ

NAVA

Kniha vyšla ve spolupráci
se Střediskem západočeských spisovatelů
za podpory Magistrátu města Plzně

© Jaroslava Málková, 2018
Illustrations © Alena Hankerová, 2018
ISBN 978-80-7211-539-6

Otevíráš zítřek
Darovanou knihu
s řádkami nadějí

Na dně
myšlenky
vracíš se do včerejška
To je jistota

Na soutoku času
člověčí chtění
Ještě chvíli
dotýkat se větru

REALITY SHOW

Prognóza

Mezi vlčími máky
vlčí zuby

Průvan
zabouchl okna
Monitory spoutaly
poblázněné oči
Srdce se miluje
s penězi

Čím více
tím lépe

Sodoma Gomora

Lhostejnost si hoví
v přepychových vilách

Pod mostem
se opíjejí vyloučení

A mezi kapkami deště
zkamenělý Lot

Ani peklo ani ráj

Dveře vyvrácené
Otoč se zpět
V očích zvědavost
Ani peklo
ani ráj

Jenom trosky
po písečné bouři
osudů
Úlomky skal
roztržené nebe
hrozivé akordy
polomrtvých zvonů
roztoužené louky
rozšlápnutá zem

Za dveřmi tma
a otevřený obzor
Ani peklo
ani ráj

Jenom život

Básník

Ty si jen píšeš
Ale na skládce
pohozené tělo

Ty si jen básníš
Ale v ulicích
svrab a drogy
A v hospicích
bezmocnost a bolest
V parčíku
beznaděj bezdomovců
a exekuce všeho
z čeho možno žít

A ty jen slova
slovíčka jako chmýří

Kde jsi se zapomněl
člověče

Život se nerýmuje
a nezpívá

Nejen tady
zplundrované hřbitovy
vykradené sny
vyprahlé tóny

Hranice zbořené
ale v duších mříž

Idylka

V dláždění náměstí
pokropeném deštěm
stopy tvých bot
odvěká lidská bído
příběhů všedních
i těch o život

V kasinu živo
vratký krok gamblerů
Poprat se
není s kým

Kdosi omotá
lhostejností
člověčí bezbrannost
a bije
A bije

Pohroma

Bylo to nečekané
Všechna slova
se vytratila

Nejdřív ta v ústech
Nevyřčená
Potom ta psaná
pohřbil třesk
všech svatých válek

Jenom ty tečky
za výkřikem
se prohánějí
po afrických pouštích

Vám

Popálené oči
Zoufale zatnuté pěsti
Němé zoufání

V Gaze
rozvalené domy
Slepý anděl
zpívá ze žaltáře
Po zbytcích životů
odtéká příměří
Kdo odpouští
střelbu do dětí
ve jménu čehokoliv
Kdo smyje krev
z rukou vojáka
a z jeho duše?
Vždyť nebe bude prázdné
a peklo nestačí
smažit lidskou zvrhlost

Nad Jordánem
výkřik bolesti
prázdných náručí
palestinských matek
a v písku nářků
stopy věčnosti

Kdy se to stalo

Zem pokleká a Bůh se odvrací
Ukřižované řeky
praskají v březích
Vlevo i vpravo
umývá cesty Máří Magdaléna

Kdy se to stalo
že se nebe utopilo
v poušti
a Eufratu voda znachověla

Nejvzácnější tekutinou
se stala ropa
vytékající Zemi z ran
hlubokých a zrádných

Ďábel je blízko
Provází nás
ochotně a rád

Bůh tam na nebesích
se jenom dívá

Kdy se to stalo
že dukát v dlani platí víc
než soucit nad dítětem
a máminy slzy se valí
po kamenech vzhůru

Kocovina

V antikvariátech
číhají použité myšlenky
svlečené do naha

Ani fíkový list

Jenom
přívalový déšť prachu
skřípání zubů
husí kůže
a prochladlé šero

Není proč smutnit
v nahohřklém procitnutí

Tak beznadějně
střízliví

Je zase ráno

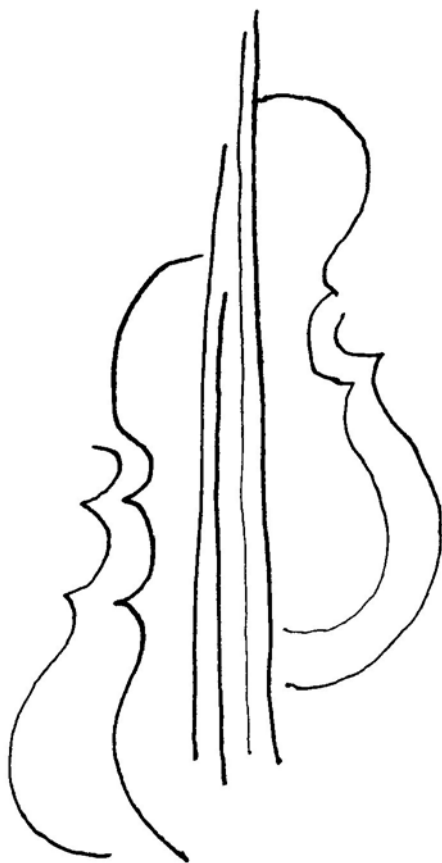
Ve vráskách dějin
zase nános hloupostí

V zavřené knize
plytké zbytečnosti

Neotvírej
Snem projdi celým
až k zapomnění

V hodinách
utajené hříchy světa
V mlze
odpuštění a smír

V digitálním bahně
přežívá
tichý ozvuk houslí

Příběh z letošního jara

Do azylového domu
nesla chléb a mléko
pro svoje dvě děti

Pro sebe
výpověď z práce
a krabicové víno

Svoji zoufalost
pověsila do větví
svůj příběh
opřela o plot zahrady

Svět zmizel
Zbyla tu jenom
Marnost

Svět plný šrámů

Svět plný šrámů
V duši prázdnó
po honbě
za mamonem

Svět plný krve
v očích
lhostejnost

Jen hrabat pod sebe
tu pyramidu moci
úměrnou měšci
ve kterém už plno

Pod mostem
kutloch pana Jana

Ten přišel
o všechno

Zůstal mu
jenom život

Ve Smetanových sadech

Housle ladil
pod kaštany v parku
Poloslepý polohluchý
A zpíval

Láhev pod lavičkou
futrál na trávníku
Oči vybledlé léty

Na krku křížek
Na vousaté bradě
kapičky rosy

Housle si vzlykly
Smyčec vyklouzl
Kolem jen
vzdor tíha a zbytečnost

Reality show

Moudrost se odpařuje
z potu a ze slz
Na rukou mocných
žádná krev

Jen jedovaté šípy
v novinových zprávách

S úsměvem
šlapat
po nadějích druhých

Do bláta
se slušností
morálkou i vírou

Do bláta
s dobráky
kteří svým bytím

podpírají záda
hrstičce těch
co s osudy si hrají

Příběhy

Do pískovce
vyryl čas
osudy lidí

Naplnil je tichem
a zapomněním

Ty taky
jsi tu pohřbil
tajemství

Příběh

o nečekaném ránu
a nekonečné cestě
někde mezi
tebou a mnou

Jeho děj
si odneseme
do věčnosti

Nehoda před Plzní

Na poli zbytky sněhu
a tělo bez duše
Prázdné
Červená stopa
na vychladlém čele

Roztříštěné sklo
Auto na zádech
kola vzhůru k nebi

Na poli jarní tání
a dva kusy
bez života

Na břehu řeky

kamenné hráze
hlídají vodu
všechny její touhy
a tajemství

Zastav se
zhasni plameny
nepouštěj je k břehům

Spálily bolest
beznaděj
marnost
i lásku

Na chvíli

Do dlaní mi vtéká město
Zase mu přibyla jizva
po včerejší bouřce

Na náměstí
se zbláznily zvony

Do kašen padá stín
a věž probodla
unavené mraky

Infúze deště
do řek
dokapala

Je tu čas
k zastavení

Město

Čtyřmi koryty
protékají dějiny

S nákladem mlhy
odplouvají
všechny sny i s odpady
Berounkou
Vltavou
Labem
sítem Hamburku
do moře

Tak se
dotýkáme oceánu
a pyšnou věží nebes

Nad řekou

Řekou Mží
odplulo mi dětství
První slůvka
poslední plány
zavěšené
na zábradlí mostu
pod nohama
pískovcových soch

Do tváří svatých
další drobnou vrásku
vytiskl
uplynulý rok

Ulomená ruka
spadlá svatozář

Řekou Mží
vracím se
znovu proti proudu

Vlny už ale nepoznávám

Plzeňské ulice

Zaplať mýtné
a můžeš se projít
mojí ulicí
od náměstí k Brance

Slídí tu minulost
i budoucnost
a někde pod chodníkem
schovaná přítomnost

V portálu bouří
Smetanova hudba
a mladické touhy
někde
mezi vesmírem
a sešlapanou botou

Ráno na plzeňském náměstí

Na věži se kolébá
Slunce
Zlatá monstrance
květnového rána

Holubí křídla
nad štítem radnice

V katedrále
hraje šero
na varhany
pro duše
ukryté
vysoko pod klenbou

Pískovec

v základech města
obrůstá mechem
a dějinami

Z vytěžených kusů
vyzdviženy hradby

Pod nohama dlažba
s obroušenou pletí

Někde dole
tepe
pískovcové srdce
Silné
houževnaté
milosrdné

Chybí mu jenom
tvrdost diamantu

Studánka na Roudné

Dvakrát si umyj
oči ve studánce
než večerem
se rozechvějí zvony

Pro živou vodu
se sítem
sem chodí malíř
s vyprahlým srdcem

Pořád nabírá
a pořád žízní

Je to
jako když sochařce
odumřou ruce

a básníkovi
ztrouchniví
naděje

Ze břehu

Včerejší den
rozehrál čtyři řeky
jako zbylé struny
na zatoulané kytaře

Do Mže mží
a ztracené vteřiny
přeskakují zábradlí most

Naše hříchy odplouvají
na vlně času
Na dlouhé vlně
zapomenuté symfonie
Daleko
Až do nebytí

Zamyšlení

Okna
se rozevřela dokořán

Čerstvý vzduch
chutnal po svobodě

Několik uprášených let
pár vyčpělých řečí
několik intelektuálních salt

A zase
prázdné ruce
prázdné hlavy
a pošlapaná pravda

Někdo na výsluní
někdo na dně

Krásný letní den

Městský park v poledním slunci
Pod stromem zblešnělý
zchromlý pes
Na lavičce jeho pán
Stařec s krabicovým vínem
v roztřesené ruce

Smrt stojí opodál
Na tváři lhostejnost
Zítřek – čas minulý
Játra nepracují
plíce bez výdechu
oči plné mlhy

Paprsky mrazí

Kam odcházíš_

Do ráje
nebo do pekla?
Už je to jedno
Dveře se zabouchly

Zůstaň

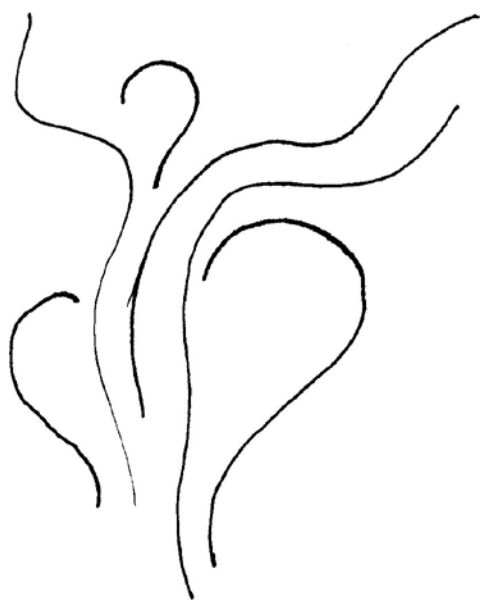
Neopouštěj se
člověče
Ponech si soucit
i vzdorovitost

Ponech si srdce
i s jeho arytmií
mozek i duši
bláznivé nápady
uprostřed usínání

Neopouštěj se
člověče
v tom kolotoči
se svým osudem

V samotě je tma
tíseň strach i prohra

Neopouštěj se
člověče
V obzoru
otevřená vrata a dálka

ZPĚTNÝ
CHOD

Zpětný chod

Stále se vracím
a stále častěji
se snažím obrátit řeky
dnem vzhůru

Čas postrčit zpět
do začátků
Zadržet vesmír
alespoň na chvíli

Každodennost
sbalit do klubíčka
V lanoví slov
se zachytit

A přesto
se pořád řítím vzhůru

Paměť

Na Hedvábné stezce
se plaší duše karavan
Na šumavských cestách
stesky poutníků
opadané podkovy
a formanské vozy
zapřažené za Pegásky

Za zády straší
minulé století
a stíny inkvizice

V zrajcím obilí
poztrácené kruhy
naplněné
nesplněnými plány

Před setkáním

Den stihnul
uzavřít dveře do zítřka
Tak nečekaně
Tak navždy
Po letech
tvůj stín prošel kolem

Okamžik
uloupený z podvědomí
mne zasáhl
nečekaně a zákeřně

Má dávnověká láska
zapomenutá
bolavá

Moje okno Tvoje okno
Mezi nimi ulice
a touha tak čistá
jako probuzené ráno

Chodník zapomněl naše kroky
Já ne
Jak se máš tam nahoře?

Až se nebe otevře
Přijdu za tebou

Běh životem

Ráno vcházíme do světa
zvědaví nadšení
s nastavenýma rukama
se srdcem rozevřeným

Večer se vracíme
s očima starců
a z duší vyprázdněnou

Znovu někde hledáme lásku
a pořád se nám ztrácí

Ta zeď

uvnitř nás
od pekla k nebi
Ta zeď
od severu k jihu

Nikde dveře
nikde prasklina

Ulámané nehty
vyškrábané škvíry
uvnitř nás

Až se zbortí svět
až se zbortí zeď
otevře se nebe
nebo peklo

Zmatená srdce
budou
bloudit ulicemi

Amen

Mé sny
se kdysi rýmovaly
s tvými

Ale
v mých vzpomínkách
už jenom
soucit a ticho

V mé hlavě
zasuté otázky

Pod víčky
to doutná

Všechno shořelo
I ty

Svítá

Chtěli jsme
vidět obzor
Ulice tichá
zhasnuté lampy
Domy až do nebe

Zákoutí plná stínů
Jdeme tou tmou

Kolem plují
oči našich drahých
kteří už nejsou

Skalpelem
šestá hodina
rozřízla oblohu
Svítá

Vše jak má být
Nad námi
Světlo

Hledám Tě

na křižovatkách vesmíru
Potom se vracím
k norám divokých králíků

Na mostě
pískovcoví svatí
se chvějí
Snad zimou
nebo steskem

Ti tady zůstali
přes naše dospívání

Nebreč řeko
Kamení na břehu
vylévá svůj vztek
do plynoucích vod
do odplouvajícího času

I tady hledám
Marně

Všechny stíny

Zhasni
Vždyť přišlo ráno
Vyvětrej hodiny
Zpožďují se
Tablety
proti bolesti
přestaly působit

Zhasni
To světlo bije
Do mozku bije
Do zavřených dveří

Zhasni
Už odcházejí obavy
soucítění
i chtění

Povídání

Po ránu
si povídám
s tvou zdí nářků

Nekřič
nebo zhasnu uši

Nebreč
že svět je zlej

Já vím
Osudy zakopávají
o dláždění

I já mám
rozbitá kolena

Přesto
jsem tady ráda

Zakořenění

Proti nebi
nezřetelné stíny těch
kteří odešli

Dědeček
před půlstoletím
mi odkázal duši
a nezkrotné geny chtění
zoufalého chtění
změnit svět

Tátova moudrost
mamčino soucítění

drží mé kořeny
v plzeňském pískovci
navzdory dědictvím
po dávných předcích
z jihu

Nohy
vrostlé do země
Srdce
stále připravené
k útěkům

Budu ještě

Na chvíli
zauzlovat paměť
Zastavit se
Stíny se prodlužují
dálky mizí

Co na tom

Neběžet
neletět nespěchat

Pukl zvon v kostele
Všech svatých

Co moje srdce?
Kdo na trám v hrudi
mi pověsí nové?

Zabalit plány
podpálit touhy
utíkat z temnot

Jen klid a pohoda
a Slunce
a ševelení listí
Nirvána v duši

Ale budu
ještě člověkem?

Kniha

Čtu si
mezery mezi slovy
Hledám tam
myšlenky pavouků
utkané
od listu k listu
od dveří k oknu

V nich jsou schované
příběhy duší
vypuštěných
mezi nás

Stárnutí

Musím rozluštit
stopy na cestě
než je spláchne déšť
a vrátí je
mezi galaxie

Jedna hlídá východ
druhá západ
Uprostřed
zrezivělá kotva paměti

Artróza v hlavě
absence plánů
stále stejný obzor
za oknem

Raději vymazat
pěšiny do snů

Spálí je slunce

Plynutí času

Převařené vzpomínky
pod žebrem
přikryté
pokličkou
cezené
děravou pamětí

Rybí šupinka
pro štěstí
V hrnečku
drobné pro vnoučata

Otevřené oči
zrezivěly

Na jazyku
stopy po vráskách

Někde v hloubce paměti

z artézské studny
vytahují moudrosti
dávných předků
vědra lásek
vědra neřestí
zakódovaný strach

Pod klidnou hladinou
bobtnají bolesti
ztráty a shledání
mlhavá poselství
čtená z čar na dlani

Večerní návraty
nádraží
promrzlé ruce
nedospané sny
nedozpívané melodie
mámino objetí
a jiná objetí
pod
hromadou let

Křehké příměří

Křehké je příměří
mezi láskou
a lhostejností

Dlouhé mlčení
a tichý křik
uzamknutý v uších

Prázdné dny
promarněné noci

Jen to vzpomínání
mírně omšelé
se ještě tetelí
očekáváním

Ale náruč
je už vychladlá

Nesetkání

Mám duši Vikingů
v myšlenkách křídla
a v očích dálky

Dálky
bez konců
bloudění bez kompasu

Ty zavřen do klidu
uschován v křesle
s nohama vrostlýma
do tepla koberce
Ve všem máš jasno
Jasno bez otázek
bez větru ve vlasech

Tak jak
se máme potkat?

Ve frontě na přídavek

Klidu ve vzduchu
je přespříliš

Pospíchám
ztrácím minuty

Jsou rozdávány
dny
které jsou už navíc

Stojím ve frontě
Neumím předbíhat
Šero se chvěje
rozčilením

Na dně žaludku
studí obava
že se nedočkám

Zmoudření

Pro vzpomínku
která vzplane
když potkáme se nečekaně
pro naše vnitřní hromobití
zrychlený tep
se další hvězda nerozsvítí

Pro pár stop
které na chodníku
zůstaly
po odpuštění hříchů
pro ustavičné ziskubraní
a relikvijní hřeb
se nikdo pádu neubrání

Pro pár snů
které schováváme
dokud nám je
čas nepoláme
se nerozpadne svět

Účtování

Pět hodin ráno
Svítání
přesypá snění

Dobrý čas k účtování
Prošlapaný most
od roku k roku
mezi břehy paměti

Popohnat svět
Rychleji doběhnout
dokázat
dospět

Ve věčném spěchu ztrácet
smysl putování
pocity bezpečí
unavené chtění

Jen touha stoupat
do hlubiny světa

Podzim vtéká do nohou
Šuplíky vyprázdněné
Nedopsané stránky

Čas rozehrává
vlastní melodii

Přichází sudička
Podpaluje zbytečná
předsevzetí

Poslední posouzení

Tady anděl váží duše
Kde jsi ty?
Nadnášen
nebo potápěn?

Kdo má právo
vážit moje skutky?

Z andělských myšlenek
zobáky dravců
Z nadějí
zlovolné tušení konců

Možná chci dolů
možná se chci prát
za život
za vzdor
za pokoru

Anděl váží duše
zda vzhůru
nebo dolů

Putování bytím

Od početí
v náručí lásky
Od zrození
vbaleném do bolesti
odcházíme za touhami
za sny
za pozlátkem za nadějí

Cesta je plná
milostí i hříchů
bludných balvanů
zlomených smyčců
poztrácených slov
vyhaslých ohnišť
bezelstných chrp
vraticů u pěšin
vrzání cvrčků
mravenčích bludišť

Provází nás stíny
i laskavosti
oltáře ve skalách
smírčí kříže
hraniční kameny
zbytečné krve
jizvy
amputovaných myšlenek
Nezhojené rány
člověčí bídy

V okrajích cest
louže živé vody
a unavený čas
slunečních hodin v nás
Ve vzduchu vděčnost
za každý další krok
za každý výdech
pocuchaných plic

Pod zšedlým nebem
tisíciletý boj
mezi pravdou a spravedlností
mezi smrtí a umíráním
mezi žitím a přežíváním
mezi tebou a mnou
mezi dneškem a věčností

Stále hledáme
bezpečí a vřelost
dotýkání dlaní
sdílení snů
zaplnit prázdnotu
Tušíme blízkost setkání
na konci cesty
kde potkáme samy sebe
a snad i Boha

Cesta

Cesta do posledních vrat
jednou nahoru
podruhé dolů
Cesta s plží pod kameny
cesta s bolavou duší
zalepenou náplastí času

Cesta s puchýři na patách
cesta pochroumaným světem
ve kterém
hodiny klopýtají
od večera k ránu
a potom běží
řítí se křižovatkou na červenou

A za obzorem
cesta do kopců
cesta s nadějí
cesta s myším pachem
cesta s šeptanou touhou
zadrženou v dlaních

Cesta s obvázaným srdcem
které chtělo dál

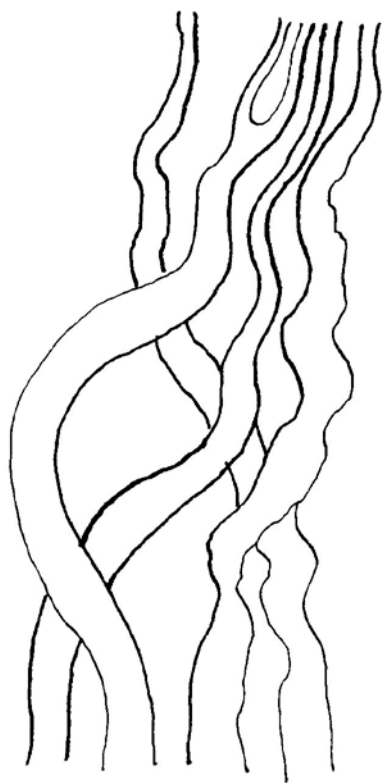
Jednou za čas

je život karneval
Na tvářích masky
v hlavě krupobití

Ve stopách otců
uložené bezpečí

Třikrát zaklepat
a třikrát nevstoupit

Na ulici
už
zametači snů

Obsah

?????

Jaroslava Málková

Neopouštěj se, člověče

Edice Radbuza – svazek XVIII.

© Vydala NAVA – Nakladatelská a vydavatelská agentura,
s. r. o.,

Plzeň, nám. Republiky 17,
v roce 2018 jako svou 642. publikaci
První vydání

Ilustrace Alena Hankerová

Grafická úprava NAVA DTP, spol. s r. o.

Tisk NAVA TISK, s. r. o., Hankova 6, Plzeň

Kniha vyšla s podporou Střediska západočeských
spisovatelů

www.nava.cz

nakladatelstvi@nava.cz

ISBN 978-80-7211-539-6